

Sygnatura akt II AKa 77/22

2.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2022 r.

4.Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jarosław Mazurek

Sędziowie: SA Maciej Skórniak

SA Janusz Godzwon (spr.)

Protokolant: Katarzyna Szypuła

5.przy udziale Artura Jończyka prokuratora Prokuratury (...) we W.

6.po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2022 r.

7.sprawy:

8.M. P. (1)

9.oskarżonego z art. 158 § 1 kk i art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

10.M. G. (1)

11.oskarżonego z art. 158 § 1 kk i art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

12.na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych i prokuratora co do obu oskarżonych

13.od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

14.z dnia 10 grudnia 2021 r., sygn. akt III K 89/21

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych M. P. (1) i M. G. (1) w ten sposób, że:

a) w ramach czynów przypisanych oskarżonym w pkt II i III części dyspozytywnej uznaje oskarżonych M. P. (1) i M. G. (1) za winnych tego, że w dniu 14 maja 2020 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu pobili A. G. (1) poprzez uderzanie pięściami, nadeptywanie na głowę i kopanie po całym ciele, powodując u niego obrażenia w postaci:

- skupisk wybroczyn krwawych na głowie w okolicy skroniowo-jarzmowej prawej i na prawym policzku, podbiegnięć krwawych powłok miękkich czaszki w okolicy potylicznej lewej i w obrębie prawego mięśnia skroniowego;

- podbiegnięć krwawych na twarzy w obrębie małżowin usznych i podbródka;

- podbiegnięcia krwawego krezki jelita cienkiego, które naraziły pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 §1 k.k. to jest przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza im kary po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;

b) w ramach czynów przypisanych oskarżonym w pkt II i III części dyspozytywnej uznaje oskarżonych M. P. (1) i M. G. (1) za winnych tego, że w dniu 14 maja 2020 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu, przy wykorzystaniu zdobytego uprzednio klucza do mieszkania A. G. (1) włamali się do jego mieszkania przy ul. (...) nr (...), a następnie dokonali kradzieży mienia w postaci pieniędzy w kwocie 160 złotych oraz artykułów spożywczych nieustalonej wartości to jest przestępstwa z art. 279 § 1 k.k., przy czym M. P. (1) czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej w sprawie II K 459/14 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył między innymi w okresie od 24 maja 2017 roku do 22 lipca 2018 roku, i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza M. P. (1) karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza M. G. (1) karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

c) w ramach czynu przypisanego oskarżonemu M. P. (1) w pkt II uznaje oskarżonego M. P. (1) za winnego tego, że w dniu 14 maja 2020 roku we W., działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia A. G. (1) używając ostrego narzędzia o ząbkowanej głowni przeciął szyję pokrzywdzonego powodując u niego obrażenia w postaci:

- skupiska powierzchownych liniowych ran ciętych w okolicy szyi i barku;

- powierzchniowej rany ciętej pogranicza szyi i okolicy podżuchwowej z odchodzącym od niej skupiskiem liniowych powierzchownych ran ciętych;

- głębokiej poprzecznej rany ciętej szyi o długości 14 cm o częściowo nierównych i postrzępionych brzegach, biegunach i dnie z całkowitym przecięciem mięśni szyi, dużych naczyń krwionośnych krtani, tchawicy tj. żyły szyjnej wewnętrznej prawej, tętnicy szyjnej wewnętrznej i zewnętrznej prawej oraz nacięciem na przedniej powierzchni kręgosłupa szyjnego i następowym wykrwawieniem, co stanowiło bezpośrednią przyczynę nagłej i gwałtownej śmierci A. G. (1) tj. przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 88 k.k. łączy oskarżonemu M. P. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I a, I b i I c niniejszego wyroku i wymierza mu łączną karę 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 § 1 i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu M. G. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I a i I b niniejszego wyroku i wymierza mu łączną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania:

- M. P. (1) od 14 maja 2020 roku, godz. 22.00 do 15 czerwca 2022 roku;

- M. G. (1) od 14 maja 2020 roku, godz. 19.50 do 10 grudnia 2021 roku;

VI. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. Z. kwotę 738 złotych, w tym podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu udzieloną oskarżonemu M. P. (1) w postępowaniu odwoławczym;**

VII. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. W. kwotę 738 złotych, w tym podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu udzieloną oskarżonemu M. G. (1) w postępowaniu odwoławczym;**

VIII. **zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami w tej części obciążając Skarb Państwa.**

--	--	--

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II A Ka 77/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 10 grudnia 2021 roku, sygnatura akt III K 89/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w			

sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			

<p>3.1.</p>	<p>Prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p><u>W odniesieniu do oskarżonego M. G. (1):</u></p> <p>I.obrazę przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść wyroku, a to art. 7 k.p.k. wyrażającą się w dowolnej, sprzecznej z zebrany materiałem dowodowym ocenie zgromadzonych w postępowaniu dowodów oraz zasadami prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – wyjaśnień oskarżonych M. i M. P. (1) prowadzącej do konstatacji, że zamiarem M. G. (1) nie było pozbawienie życia A. G. (1), podczas gdy wyjaśnienia oskarżonych tym zakresie winny być uznane za niewiarygodne.</p> <p>II. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
-------------	---	---	--	--

orzeczenia, a
polegający na
nieprawidłowym
uznaniu przez Sąd,
że zamiarem M.
G. (1) nie było
pozbawienie życia A.
G. (1) podczas gdy
należycie oceniany,
zgodnie z zasadami
doświadczenia
życiowego,
prawidłowego
rozumowania,
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego materiał
dowodowy zebrany
w toku
postępowania
sądowego i
przygotowawczego,
w szczególności w
postaci
dotychczasowych
relacji M. G. (1)
z pokrzywdzonym,
pilnowania przez
M. G. (1) drzwi
mieszkania, w
którym dokonano
zabójstwa
pokrzywdzonego,
biernej postawy
wobec podjęcia
przez M. P. (1) szyi
pokrzywdzonego,
oddalenia się z
miejsca zdarzenia,
nieudzielenia
pomocy
pokrzywdzonemu i
umniejszania swojej
roli w zdarzeniu,
wskazuje na co
najmniej
ewentualny zamiar
M. G. (1)

	pozbawienia życia A. G. (1).		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Nie można się zgodzić, iż Sąd Okręgowy dokonał dowolnej oceny materiału dowodowego, zwłaszcza wyjaśnień oskarżonych, w zakresie współdziałania M. G. w zabójstwie pokrzywdzonego A. G.. Nie można też zgodzić się z zarzutem, iż Sąd I instancji nie wyjaśnił w uzasadnieniu wyroku na podstawie jakich dowodów ustalił zamiar obu oskarżonych. Rzeczywiście składali oni zmienne wyjaśnienia. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia podano jednak przecież którym wyjaśnieniom M. P. dano wiarę, a którym relacjom i dlaczego odmówiono wiarygodności. To samo odnosi się do oceny wyjaśnień M. G.. Sąd Okręgowy wskazał, że nie daje wiary pierwszym</p>			

wyjaśnieniom tego ostatniego, gdyż starał się w nich pomóc M. P. uniknąć odpowiedzialności za zabójstwo. Słusznie natomiast uznano za prawdziwe wyjaśnienia na k.740-743 z uwagi na to, że są one przynajmniej w części zgodne z wnioskami opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej co do mechanizmu powstania śmiertelnej rany u A. G.. Należy pamiętać, iż M. G. konsekwentnie i stanowczo zaprzeczał udziałowi w zabójstwie pokrzywdzonego oraz aby w ogóle taki zamiar u niego powstał. Znajduje to przy tym potwierdzenie w tych wyjaśnieniach M. P., w których ten przyznał się do pozbawienia życia A. G.. O ich ocenie dokonanej przez Sąd Okręgowy będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia. W tym miejscu należy jedynie powiedzieć, że słusznie Sąd I instancji uznał je za wiarygodne co do faktu dokonania zabójstwa przez

tego oskarżonego. Z wyjaśnień tych (t. III, k.566-567) wynika co prawda, że w chwili, gdy M. P. zadawał pokrzywdzonemu śmiertelny cios nożem (jak sam to określił "przeciagnał nim po szyi"), to M. G. stał i pilnował. Zarazem jednak stwierdził, że "nie umawialiśmy się na takie jego zachowanie" oraz, że nie pomagał on mu w pozbawieniu życia A. G.. Trzeba mieć na uwadze wyjaśnienia M. G., w których przyznaje on, że rzeczywiście stał on w drzwiach mieszkania pokrzywdzonego i faktycznie pilnował, aby nikt ich nie zaskoczył. Miało to jednak na celu umożliwienie dokonania kradzieży rzeczy z tego mieszkania, a nie zabójstwa pokrzywdzonego. Prawidłowo Sąd Okręgowy uznał, że w tym zakresie nie było żadnego porozumienia pomiędzy oskarżonymi. W ocenie Sądu odwoławczego brak jest dowodów wskazujących, iż M. G. swoim zamiarem obejmował

pozbawienie życia A. G.. Prokurator w apelacji podnosi, iż oskarżony ten nie zareagował, gdy M. P. wyjął nóż i podciął nim szyję pokrzywdzonego. Nie bierze jednak pod uwagę oskarżyciel publiczny, iż z wyjaśnień obu oskarżonych wynika, że odbyło się to bardzo szybko i że sytuacja ta była zaskoczeniem dla M. G.. Nie miał więc on ani czasu ani możliwości (nie stał on wtedy przecież bezpośrednio obok A. G.) aby powstrzymać M. P.. Także zaskoczeniem i szokiem można wytłumaczyć opuszczenie mieszkania i nie zainteresowanie się tym co się faktycznie stało z pokrzywdzonym. Również podnoszona w apelacji okoliczność, że M. G. bezpośrednio po zdarzeniu nie zawiadomił policji, czy też nie wezwał pogotowia a udał się do sklepu po zakup alkoholu, nie jest wystarczającym argumentem za przypisaniem mu zamiaru zabójstwa. Jest to bowiem

zachowanie typowe w takich sytuacjach dla osób o konstrukcji psychicznej takiej jaką posiada oskarżony i z przeszłością kryminalną. Nie sposób przy tym nie zauważyć, iż sprawca zabójstwa zająłby się raczej najpierw np. pozbyciem się śladów krwi z ubrania (czy też samego ubrania), a takie przecież ujawniono na spodniach M. G..

Apelujący zarzuca ponadto, że Sąd I instancji w swoich rozważaniach dotyczących zamiaru M. G. pominął fakt brutalnego pobicia A. G. bezpośrednio przed pozbawieniem go życia przez M. P.. Należy jednak zauważyć, iż okoliczność ta może być także zinterpretowana na korzyść oskarżonego. Gdyby bowiem zamiar zabójstwa rzeczywiście istniał po stronie M. G., to nic nie stało na przeszkodzie (pokrzywdzony był bowiem nieprzytomny z uwagi na upicie alkoholem), aby dokonać zabójstwa

od razu, nie tracąc czasu na bicie pokrzywdzonego. Oczywiście wyłania się wtedy kwestia zaistnienia zamiaru nagłego u M. P., ale to przemawia również za wersją M. G., że zachowanie współoskarżonego było dla niego zaskoczeniem. Nie można przy tym podzielić stanowiska oskarżyciela, iż sposób pobicia wskazuje na to, iż sprawcy godzili się na spowodowanie ciężkich obrażeń ciała A. G. skutkujących jego zgonem. Z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej wynika przecieź jasno, że obrażenia ujawnione na ciele pokrzywdzonego (oczywiście poza głęboką raną ciętą szyi) naraziły go na jedynie na powstanie skutku określonego w art. 157 § 1 k.k. Nie można też zgodzić się z zarzutem, iż Sąd Okręgowy oparł się tylko na wyjaśnieniach oskarżonych, nie biorąc pod uwagę np. kwestii motywu z jakim miał działać M. G.. Sam oskarżony przyznał przecieź, że miał uraz do A. G.,

gdyż w czasie gdy pokrzywdzony był związany z jego matką, znęcał się nad nim fizycznie. Nie ukrywał również, że obwiniął A. G. o śmierć swojej matki. Nie bierze jednak pod uwagę prokurator, że pretensje te dotyczyły sytuacji sprzed wielu, co najmniej kilkunastu lat. Od tego czasu oskarżony spotykał pokrzywdzonego wiele razy i nigdy nie doszło do poważniejszego incydentu pomiędzy nimi.

Słusznie więc zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji przyjął, iż całe to zdarzenie można podzielić na trzy fazy, abstrahując od niewłaściwie przyjętej kwalifikacji prawnej z art. 280 k.k. Pierwsza i druga to włamanie i dokonanie kradzieży przez obu oskarżonych, a następnie pobicie pokrzywdzonego także przez obu oskarżonych. Trzecia faza natomiast to dokonanie zabójstwa A. G.

wyłącznie przez M. P..			
Wniosek			
<p>- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt III jego części dyspozytywnej poprzez uznanie oskarżonego M. G. (1) winnym popełnienia czynu z art. 148 § 1 k.k. i w tym zakresie odpowiednią modyfikację opisu czynu, przyjętego w akcie oskarżenia oraz wymierzenie mu za ten czyn kary 25 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej 25 lat pozbawienia wolności;</p> <p>- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Sąd Okręgowy nie dopuścił się w kontekście zamiaru z jakim działał M. G. obrazy przepisu art. 7 k.p.k. oceniając			

<p>materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia oskarżonych. Nie dopuścił się też błędu w ustaleniach faktycznych, ustalając, iż swoim zamiarem nie obejmował on pozbawienia życia A. G.. Brak jest więc podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku zgodnie z wnioskiem. Nie ma również podstaw do uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Nie zachodzą bezwzględne przyczyny odwoławcze, ani też nie ma konieczności przeprowadzenia przewodu sądowego na nowo.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>III. obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu M. G. (1), tj. art. 280 § 1 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, albowiem z prawidłowo w tym zakresie ustalonego przez Sąd stanu faktycznego wynika, że pokrzywdzony sam się doprowadził do stanu nieprzytomności, wywołanego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>spożyciem znacznej ilości alkoholu, zaś oskarżony nie stosował wobec niego przemocy w celu przełamania oporu, nie groził mu, ani nie doprowadził do stanu nieprzytomności lub bezbronności.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut obrazy prawa materialnego poprzez zastosowanie przepisu art. 280 § 1 k.k. jest tak oczywisty, że nie wymaga chyba szerszego omówienia. Oskarżeni nie użyli bowiem przemocy lub groźby jej użycia. Nie doprowadzili również pokrzywdzonego do stanu nieprzytomności lub bezbronności.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt III jego części dyspozytywnej poprzez eliminację z podstawy prawnej wyroku art. 280 § 1</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w tym zakresie odpowiednią modyfikację opisu czynu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Rację ma prokurator podnosząc, iż należało dokonać zmiany opisu czynu. Nie można się natomiast zgodzić, że należy przypisać oskarżonym jedynie popełnienie wykroczenia z art. 119 k.w. Z prawidłowych ustaleń Sądu Okręgowego wynika jasno, iż gdy oskarżeni chcieli się dostać wraz z nieprzytomnym pokrzywdzonym do jego mieszkania, okazało się, że tym razem drzwi są zamknięte na klucz. Wtedy M. P. posiadany przez siebie kluczem do mieszkania A. G. otworzył je i sprawcy w ten sposób dostali się do środka, dokonując następnie kradzieży. W tej sytuacji doszło z dniem Sądu Apelacyjnego do realizacji ustawowych</p>			

<p>znamion przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.</p>				
<p>3.3.</p>	<p><u>W odniesieniu do oskarżonego M. P. (1):</u></p> <p>IV. obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu M. P. (1), tj. art. 158 § 1 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, albowiem nie doszło do rzeczywistego zbiegu przepisów z art. 148 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k., a czyn z art. 148 k.k. w pełni wyczerpuje kryminalną treść czynu zarzucanego oskarżonemu M. P. (1).</p> <p>V. obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu M. P. (1), tj. art. 148 § 2 pkt 2 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie, albowiem z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego wynika, że pokrzywdzony sam się doprowadził do stanu nieprzytomności wywołanego spożyciem znacznej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	<p>ilości alkoholu, a oskarżony nie stosował wobec niego przemocy w celu przełamania oporu, nie groził mu, ani nie doprowadził do stanu nieprzytomności lub bezbronności, a zatem swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa zabójstwa w typie podstawowym z art. 148 § 1 k.k. i w konsekwencji obrazę przepisu prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu M. P. (1), tj. art. 64 § 1 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie w sytuacji, gdy uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu nie daje podstaw do przypisania mu odpowiedzialności za popełniony czyn w warunkach powrotu do przestępstwa.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Oczywiście należy się zgodzić z</p>				

oskarżycielem publicznym, że Sąd I instancji błędnie zastosował kumulatywną kwalifikację przepisów art. 148 i 158 k.k. Jeżeli w ten sposób potraktował zachowanie oskarżonego jako jeden czyn to rację ma skarżący, iż nie doszło do realnego zbiegu tych przepisów, gdyż w ten sposób Sąd Okręgowy uznał, że sprawca działał od początku z zamiarem zabójstwa. W istocie rzeczy, jak już wcześniej była o tym mowa, doszło do dokonania przez M. P. dwóch odrębnych przestępstw - pobicia pokrzywdzonego wspólnie z M. G. oraz zabójstwa A. G..

Podobnie zasadny jest zarzut błędnego zastosowania przepisu art. 148 § 2 pkt 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. Ta obraza prawa materialnego jest konsekwencją przyjęcia przez Sąd Okręgowy, iż oskarżony M. P. dopuścił się przestępstwa rozboju.

Pomimo zmiany kwalifikacji prawnej

czynu na art. 148 § 1 k.k., Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do wymierzenia M. P. za to przestępstwo kary pozbawienia wolności łagodniejszej niż 25 lat. Trudno bowiem w przypadku oskarżonego dopatrzeć się okoliczności łagodzących. Z drugiej zaś strony za wymierzeniem tej wyjątkowej kary przemawia bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony pozbawił życia pokrzywdzonego wykorzystując to, że był on nieprzytomny i co za tym idzie zupełnie bezbronny. Podkreślić także trzeba brutalny sposób pozbawienia życia A. G., co świadczy o okrucieństwie oskarżonego. Uczynił to z motywacji zasługującej na potępienie, a mianowicie z chęci zemsty wynikającej z zazdrości. Należy również mieć na uwadze dotychczasowy sposób życia M. P., który był już wcześniej kilka razy karany. W związku

<p>z tym w tej sprawie zdaniem Sąd Apelacyjny, względy prewencji ogólnej muszą mieć pierwszeństwo przed celami wychowawczymi kary.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmianę zaskarżonego wyroku w pkt II jego części dyspozytywnej poprzez eliminację z podstawy prawnej wyroku art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w tym zakresie odpowiednią modyfikację opisu czynu, przyjętego w akcie oskarżenia oraz zmianę kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu M. P. (1) z art. 148 § 2 pkt 2 k.k. na czyn z art. 148 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Uznając zarzuty IV i V apelacji prokuratora za słuszne, należało uznać M. P. za winnego czynów z</p>			

art. 148 § 1 k.k. oraz z art. 158 § 1 k.k.				
3.4.	<p><u>W odniesieniu do obu oskarżonych.</u></p> <p>VI. obrazę przepisów postępowania karnego, tj. art. 424 § 1 k.p.k. poprzez niewystarczające wyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku przyjętej kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonym oraz niewskazanie na jakiej podstawie Sąd przyjął, iż zamiarem M. P. (1) od początku zdarzenia było zabójstwo A. G. (1), a zamiarem M. G. (1) jedynie pobicie pokrzywdzonego oraz dokonanie na nim rozboju.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut należy uznać za bezpodstawny. Sąd I instancji wskazał bowiem z jakich powodów przypisał obu oskarżonym zamiar z jakim działali. Jest oczywiste, że w niniejszej sprawie musiał się w tej materii oprzeć głównie na				

<p>wyjaśnieniach oskarżonych. Brak jest bowiem relacji innych osób, na podstawie których można by ustalić zamiar sprawców. Opinie sporządzone w sprawie mają rzecz jasna istotne znaczenie, ale nie w kwestii zamiaru, zwłaszcza zamiaru z jakim działał M. G.. Sąd Okręgowy wskazał przy tym którym wyjaśnieniom oskarżonych dał wiarę i dlaczego które uznano za niezasługujące na uwzględnienie.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt III jego części dyspozytywnej poprzez uznanie oskarżonego M. G. (1) winnym popełnienia czynu z art. 148 § 1 k.k. i w tym zakresie odpowiednią modyfikację opisu czynu, przyjętego w akcie oskarżenia oraz wymierzenie mu za ten czyn kary 25 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej 25 lat pozbawienia wolności;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wbrew zarzutowi stwierdzić należy, iż Sąd I instancji nie dopuścił się obrazy przepisu art. 424 § 1 k.p.k. wskazując jakie fakty uznał za udowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach.</p>				
<p>3.5.</p>	<p>Obrońca oskarżonego M. P. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1.obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na jego treść, to jest art. 171 § 7 k.p.k., a to poprzez oparcie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę skazania na wyjaśnieniach złożonych przez M. P. (1) z dnia 16.05.2020 r. w toku postępowania przygotowawczego,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

pomimo że zostały one złożone w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi, tj. jak wyjaśnia oskarżony w warunkach bezprawnego wpływania na jego wyjaśnienia przez funkcjonariuszy Policji z Komisariatu Policji przy ul. (...) we W. w szczególności poprzez jego zastraszanie i grożenie mu przy uwzględnieniu, iż Sąd I instancji odmówił przeprowadzenia dowodu z dnia 3.08.2021 r. o zbadanie M. P. (3) przez biegłego psychologa przy jednoczesnej analizie przez biegłego psychologa nagrań z zarejestrowanymi zachowaniami w trakcie przesłuchania M. P. (3) w dniu 16.05.2020 r. oraz zarejestrowanymi nagraniami w trakcie eksperymentu procesowego i wydanie opinii czy M. P. (3) jest osobą o takich właściwościach i takim poziomie intelektualnym albo sprawności

wynikającej z
przejściowych
przyczyn, która
może nie być w
stanie „obronić się”
przed „sugestiami”
przesłuchującego i
potwierdzać to, co
w typowych i
warunkach
przesłuchania
byłoby zanegowane
oraz czy w oparciu
o nagranie biegli
mogą stwierdzić czy
wyjaśnienia M. P.
(3), jego wypowiedzi
oraz zachowania w
trakcie
przesłuchania w
dniu 16.05.2020 r.
oraz w trakcie
eksperymentu
procesowego mogą
wskazywać, że
wyjaśnienia te
złożone zostały w
warunkach
zachowania
swobody
wypowiedzi
podejrzanego,
względnie czy biegli
dostrzegają wpływ
os...ob. trzecich
(bądź dostrzegają
inne rodzaje
ekspresji), który
miałby lub mógłby
ewentualnie
ograniczać swobodę
wypowiedzi
oskarżonego, jak
również czy biegli
ujawniają wskaźniki,
które świadczą lub
mogą świadczyć,
że oświadczenia
oskarżonego były
wymuszone lub

	<p>składane pod presją. W tym miejscu wskazać należy, iż na zasadzie art. 171 § 7 k.p.k., „nie mogą stanowić dowodu zeznania, wyjaśnienia oraz oświadczenia złożone w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi lub uzyskane wbrew zakazom wymienionym w § 5 przy uwzględnieniu, iż Sąd I instancji nie ma wiadomości specjalnych jakie posiada w tym zakresie biegły psycholog.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut ma istotne znaczenie. Dotyczy on bowiem oceny przez Sąd I instancji kluczowego dowodu jakim jest przyznanie się przez M. P. w trakcie przesłuchania w dniu 16 maja 2020 roku w Prokuraturze Rejonowej W. do zabójstwa pokrzywdzonego. Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego jak i nagraniem z video</p>				

z tej czynności należy stwierdzić, iż Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że przesłuchanie to odbyło się w warunkach zapewniających oskarżonemu swobodę wypowiedzi. Tym samym zarzut obrońcy M. P. jakoby zachodziła sytuacja o której mowa w art. 171 § 7 k.p.k. jest bezpodstawny. Jeżeli chodzi o samo nagranie to stwierdzić trzeba, że oskarżony zachowuje się w sposób naturalny i swobodny - oczywiście adekwatnie do bez wątpienia stresującej samej w sobie czynności procesowej. Nie trzeba też mieć psychologicznej wiedzy specjalnej aby dojść do takiego przekonania. Słusznie Sąd I instancji zauważa, że M. P. składał wyjaśnienia bez żadnych sugestii prowadzącego przesłuchanie, że sam spontanicznie pokazywał np. ułożenie ciała pokrzywdzonego. Należy podkreślić, iż Sąd Okręgowy przesłuchał praktycznie

wszystkich policjantów mających do czynienia z oskarżonym w tej sprawie i ocenił, że ich zeznania zaprzeczające wywieraniu jakiegokolwiek nacisku na M. P. są wiarygodne. Sąd odwoławczy nie widzi podstaw, aby ocenę tę zakwestionować z punktu widzenia przepisu art. 7 k.p.k. Za bezpodstawne należy uznać twierdzenie, iż podczas tego przesłuchania oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości. Miało ono miejsce w dniu 16 maja 2020 roku o godz. 18, zaś M. P. został przecież zatrzymany 2 dni wcześniej. Nie przekonuje argument zawarty w apelacji, iż oskarżony nie znając okoliczności zabójstwa podawał jego przebieg wykorzystując informacje podane mu przez policjantów. obrońca M. P. ma tu zwłaszcza na myśli wyjaśnienia oskarżonego w których powiedział on, że ugodził nożem pokrzywdzonego

stojącego naprzeciw
niego. Wersja ta
rzeczywiście jest
niezgodna z
materiałem
dowodowym, w
tym opinią z
zakresu medycyny
sądowej. Należy
jednak
przypomnieć, że M.
P. taką wersję podał
jako podejrzany w
dniu 16 maja 2020
roku o godz.18.00.
W tym czasie
organy ścigania
dysponowały już
relacją M. G., który
tego samego dnia o
godz. 13.00 został
przesłuchany w
charakterze
podejznanego, a z
której wynikało, że
A. G. był cały
czas nieprzytomny
i nie podnosił się
z podłogi. Policja
dysponowała już
przed
przesłuchaniem M.
P. również wstępną
opinią sądowo-
lekarską biegłego J.
W. (k. 530-531),
który stwierdził w
niej m.in., że nie
można wykluczyć, iż
napastnik
spowodował
obrażenia szyi
denata stojąc za
nim. Logiczne
wydawałoby się
więc, że gdyby
faktycznie zmuszono
oskarżonego do
przyznania się do
zabójstwa to takie

właśnie okoliczności podaliby mu policjanci i takie przedstawiłby w trakcie przesłuchania w charakterze podejrzanego w prokuraturze. Nie bierze pod uwagę autor apelacji całego kontekstu wypowiedzi oskarżonego podczas tego przesłuchania. M. P. wyjaśnił bowiem, że po wejściu do mieszkania pokrzywdzony używając wulgarnych słów kazał mu oraz M. G. opuścić to mieszkanie.

Następnie według oskarżonego miało dojść pomiędzy nim a A. G. do kłótni i szarpaniny w czasie której sięgnął po znajdujący się obok nóż i zdał nim cios pokrzywdzonemu.

Taka wersja M. P. w ocenie Sądu odwoławczego świadczy bynajmniej nie o braku wiedzy na temat okoliczności zabójstwa, lecz służyć miała pomniejszeniu stopnia swojej winy. Oskarżony zdawał sobie przecież sprawę z tego, że inaczej byłoby oceniane (choćby

<p>w kontekście wymiaru kary) pozbawienie życia A. G. w trakcie szarpaniny, a inaczej zabójstwo z zimną krwią bezbronnego leżącego na podłodze pokrzywdzonego. Nie można w związku z powyższym zarzucić Sądowi Okręgowemu obrazy przepisu art. 7 k.p.k. poprzez oparcie ustaleń faktycznych na tych wyjaśnieniach M. P., w których przyznał się on do zabójstwa A. G..</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd I instancji prawidłowo uznał, że wyjaśnienia oskarżonego w dniu 16 maja 2020 roku w prokuraturze złożone zostały w warunkach</p>		

<p>zapewniających mu swobodę wypowiedzi i bez nacisku osób trzecich. Brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku. Nie zachodzą okoliczności z art. 439 § 1 k.p.k. ani też konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego.</p>				
<p>3.6.</p>	<p>2. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na jego treść, to jest art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k., a to poprzez oparcie rozstrzygnięcia na pobieżnie i wybiórczo ocenionym materiale dowodowym, przy całkowitym zlekceważeniu istotnych dowodów i wynikających z nich okoliczności, które mogły prowadzić do ustalenia odmiennego stanu faktycznego niż ten, który został ustalony przez Sąd pierwszej instancji oraz rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, a w</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

szczegółności
pominięcie:

- iż wyjaśnienia M. P. (1) z dnia 16.05.2020 r., w trakcie których przyznał się do pobicia zabójstwa A. G. (1) złożone zostały w warunkach braku swobody wypowiedzi i jak wskazuje M. P. (1) po uprzednim zastraszaniu go i kierowaniu wobec niego gróźb, jeśli się nie przyzna oraz w obecności funkcjonariuszy Policji co spowodowało, że obawiał się on spełnienia tych gróźb z obawy o swoje zdrowie i życie;

- poza wyjaśnieniami M. P. (1) złożonymi jak wyjaśnia on w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi i pomawiających go wyjaśnień M. G. (1) brak jest jakichkolwiek innych dowodów wskazujących na sprawstwo i winę M. P. (1), a jednocześnie:

a) Sąd I instancji umniejsza znaczenie tego, iż na drzwiach mieszkania M. P. (1) ujawnione zostały

ślady krwi należące do A. G. (1), tj. ślad biologiczny 60-2 opinii genetycznej, z którego wynika, iż M. G. (1) pozostawił te ślady dobijając się do mieszkania M. P.;

b) brak jakichkolwiek dowodów na to aby to M. P. (1) zadawał jakiegokolwiek ciosy lub uderzenia A. G. (1), a jednocześnie choć M. G. (1) zaprzecza aby bił i kopał A. G. (1) po tym jak ten został odprowadzony do swojego mieszkania, to jednak zabezpieczone zostały ślady traseologiczne tj. odcisk buta M. G. (1) na twarzy A. G. (1), zaś biegły wprost wykluczył aby takie obrażenie jak w obrębie głowy A. G. (1) mogło zostać zadane niechcący, w wyniku zaczepienia butem o jego głowę, lecz że obrażenie powstało w wyniku bezpośredniego uderzenia butem o głowę ze znaczną siłą. Co więcej analiza opinii biegłych pozwala na stwierdzenie, że ciosy te M. G. (1) musiał zadać na chwilę zanim pozbawiony życia został A.

G. (1), o czym świadczą wysycenia podbiegnięć krwawych co wskazuje na ciśnienie krwi w trakcie ich powstawania; jednocześnie brak innych dowodów poza pomówieniami M. G. pozwalających na ustalenie, że to M. P. zadawał jakiegokolwiek ciosy lub uderzenia pokrzywdzonemu A. G.;

c) Sąd I instancji pomija faktycznie to, iż M. G. (1) wyjaśnia, iż nie widział samego momentu zadawania ciosu, stał za drzwiami i obserwował co się dzieje, a w jednej z wersji, że o zabójstwie dowiedział się na komisariacie, jak również że nawet na rozprawie w dniu 27 maja 2021 r. wyjaśnia, że wszystko obserwował zza drzwi, że czatował, że dopiero jak zobaczył jak M. P. (1) zadał cios nożem wszedł pod wpływem impulsu być może obiema nogami, ale jedynie za framugę drzwi mieszkania A. G., co jest całkowicie sprzeczne z

zebranych w sprawie materiałem dowodowym, albowiem to wyłącznie na ubraniu M. G. (3) w kilku miejscach ujawnione zostały ślady biologiczne w postaci krwi A. G. (1), a to zgodnie z opinią biegłych (ślady biologiczne) na nogawkach spodni roboczych oskarżonego (...) z tyłu prawej nogawki w pobliżu szwu 25 cm od dołu ujawnione zostały plamy na powierzchni około 2 cm x 2 cm jak również niewielkie brunatne plamy tej krwi ujawnione zostały z przodu tych samych spodni. Co więcej dowodem jest również ślad biologiczny na butach roboczych oskarżonego M. G. (4) ujawnione zostały zabrudzenia rozmazane na tylnej bocznej powierzchni podeszwy, co pozwala na stwierdzenie, iż to M. G. (1) był w bezpośrednim pobliżu pokrzywdzonego G. i to on jak wynika z wyjaśnień M. P. (1) pozbawił go życia zadając cios nożem, przy czym jakichkolwiek

śladów krwi
pokrzywdzonego A.
G. (1) nie ujawniono
na ubraniu M. P. (1);

d) M. G. (1)
jak wynika z
zebranego materiału
dowodowego jako
jedyna osoba w
okresie pomiędzy
18.00 a 19.21 w
dniu 14.05.2020 r.
był widziany jak w
pośpiechu opuszczał
budynek przy ul.
(...), a tym samym
jedynie on miał
okazję aby usunąć
narzędzie zbrodni z
miejsca zdarzenia,
przy czym bezsporne
jest że narzędzia
tego nie udało się
znaleźć ani w lokalu
należącym od A. G.
(1), ani w samym
budynku pomimo
poszukiwania go
przez
funkcjonariuszy
Policji;

e) z zeznań części
świadków wynika,
iż M. G. (1) był
skonfliktowany z A.
G. (1) i zachowywał
się wobec niego
agresywnie z uwagi
na obwinianie go o
śmierć jego matki
(a wcześniejszej
partnerki życiowej
A. G. (1)), jak
również że
świadkowie ci
słyszeli jak M.
G. (1) zapowiadał
pozbawienie życia A.

G. (1), które to okoliczności zostały pominięte lub zeznania świadków uznane zostały za nie mające znaczenia w sprawie;

f) brak jest dowodów świadczących o tym, iż M. P. (1) wziął prysznic jak również przebierał się w godzinach pomiędzy 18.00 a 19.21 w okresie którym to jak wynika z uzasadnienia Sądu I instancji miało dojść do pozbawienia życia A. G. (1), a ustalenia w tym zakresie w sposób nieuprawniony i z naruszeniem art. 7 k.p.k. czynione są w oparciu o pomówienia M. G. (1) oraz wątpliwe w zakresie wiarygodności zeznania świadka Z. K., który nie jest w stanie umiejscowić w sposób konkretny w czasie przebiegu zdarzeń z dnia 14.05.2021 r. z uwagi na to, iż był pod bardzo dużym wpływem alkoholu zarówno w tym dniu jak w ciągu kilku dni poprzedzających zabójstwo A. G.;

g) przyjęcie „co znamienne” zdaniem Sądu I instancji, iż istotne

znaczenie w sprawie ma ujawnienie podczas oględzin lokalu zajmowanego przy ul. (...), a więc zajmowanego przez M. P. (1) kurtki zimowej należącej do A. G. (1) na których było kilka brunatnych słabo wysyconych plam krwi należącej do A. G. (1), przy czym Sąd I instancji nie wyjaśnia dlaczego uznał te okoliczność za znamienne, a jednocześnie pomija to że kurtka ta „ujawniona” została blisko kilka miesięcy po zdarzeniu, w lokalu zajmowanym przez M. G. (4), które był otwarte i każdy miał do niego dostęp jeszcze przed eksperymentem procesowym przeprowadzonym w trakcie postępowania przygotowawczego, z wyjaśnień samego M. G. (1) oraz wszystkich pozostałych świadków wynika, iż A. G. (1) nie miał żadnej kurtki na sobie w chwili gdy był odprowadzany do swojego lokalu przez oskarżonych, nie wiadomo kiedy i w jakich okolicznościach ujawnione

niewielkie ilości krwi znalazły się na kurtce zimowej która jako własność A. G. (1) wskazana została wyłącznie przez M. G. i nie można wykluczyć, iż krew ta znalazła się na tej kurtce w okolicznościach nie związanych w ogóle ze sprawą, przy czym wiadomo, że A. G. (1) w dniu 14.05.2020 r. kilkakrotnie wychodził i wchodził do lokalu zajmowanego przez oskarżonego P. i mógł tam zostawić kurtkę, a co więcej w dniu 14.05.2020 r. we W. był ciepły dzień około godziny 15.00 było 15 stopni C., a około 22.00 prognozowana była temperatura około 8 stopni C., co może wskazywać, iż kurtka opisana jako kurtka zimowa mogła być pozostawiona w tym mieszkaniu znaczenie wcześniej;

- Sąd I instancji nie wskazał na podstawie jakich dowodów ustalił zamiar oskarżonego M. P. (1) w zakresie stawianego mu zarzutu z art. 148 k.k.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Przed wszystkim zauważyć trzeba, iż zarzut obrazu przepisu art. 5 § 2 k.p.k. można postawić wówczas, gdy pomimo prawidłowej oceny przez sąd orzekający w sprawie materiału dowodowego, nadal istnieją nie dające się usunąć wątpliwości. Nie można więc, jak to uczynił w swojej apelacji obrońca M. P., jednocześnie zarzucać obrazę przepisu art. 7 oraz 5 § 2 k.p.k.</p> <p>Odnosnie zarzutu pominięcia przez Sąd I instancji, iż wyjaśnienia oskarżonego z 16 maja 2020 roku, w trakcie których przyznał się on do zabójstwa pokrzywdzonego, zostały złożone w warunkach braku swobody wypowiedzi, Sąd Apelacyjny wypowiedział się już w punkcie 3.5 niniejszego uzasadnienia. Nie ma potrzeby powtarzania zawartych wyżej argumentów przemawiających za</p>		

prawidłowością
oceny tych
wyjaśnień
dokonanej przez Sąd
Okręgowy.

Obrońca M. P.
zarzuca Sądowi
Okręgowemu, że
umniejsza znaczenie
faktu, iż na
drzwiach od strony
zewnątrznej
mieszkania
oskarżonego
ujawniono ślady
krwi
pokrzywdzonego (w
apelacji pomyłkowo
określa się ją jako
ślad 60-2 zamiast
60-1), które miał
pozostawić M. G.
dobijając się i chcąc
wejść do środka.
Wydaje się jednak, iż
to właśnie apelujący
zbyt dużą wagę
przywiązuje do tego
śladu. Po pierwsze,
to że został on
pozostawiony przez
M. G. jest jedynie
przypuszczeniem,
gdyż nie ma na
to żadnego dowodu.
Po drugie pomija
obrońca M. P., iż z
tej samej opinii z
badań genetycznych
wynika (k.
1402,1424), że ślady
krwi A. G. (próbka
60-2) ujawniono
także na
wewnętrznej stronie
drzwi mieszkania
tego oskarżonego.
Albo więc znalazły
się one tam

przed zabójstwem, na co nie wskazuje materiał dowodowy - albo już po zabójstwie, a wtedy nie mógł ich tam "odbić" M. G., którego do mieszkania M. P. przecież nie wpuścił.

Można zgodzić się, że wyjaśnienia M. G. co do przebiegu zdarzenia,

pomawiające M. P. także o pobicie pokrzywdzonego, są zmienne i nie w pełni zasługują na wiarę. Dostrzega to także Sąd I instancji odmawiając im wiarygodności w tych fragmentach, w których oskarżony ten kwestionuje swój udział w pobiciu pokrzywdzonego.

Tym niemniej nawet z wyjaśnień M. P. złożonych w prokuraturze (k. 566-567) wynika, że nie zaprzecza, że jak to określa "doszło do szarpaniny", podając jedynie iż nie kopał A. G. w twarz butem. Oczywiście jak już wyżej wskazano nie mogło dojść do żadnej szarpaniny z nieprzytomnym pokrzywdzonym, a do pobicia go wspólnie i w porozumieniu przez obu oskarżonych.

Rację ma przy tym obrońca M. P., że nie można uznać za prawdziwe wyjaśnień M. G., że nie wchodził on do środka mieszkania pokrzywdzonego i jedynie stał w drzwiach.

Ujawnione ślady krwi A. G. na ubraniu tego oskarżonego i opinia traseologiczna zaprzeczają takiej wersji. Nie pomija tego, wbrew pogładowi wyrażonemu w apelacji, Sąd Okręgowy, który przecież przypisał M. G. współudział w pobiciu pokrzywdzonego. To że oskarżony ten znalazł się w pobliżu nieprzytomnego A. G. nie świadczy jednak, jak to sugeruje apelujący, iż to on jest sprawcą zabójstwa. Ślady krwi na jego spodniach mogły powstać w trakcie kopania pokrzywdzonego. Trafnie podkreśla się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż śladów takich nie ujawniono na rękawicach roboczych, które M. G. miał wówczas na rękach.

Teza jakoby M. G. był jedyną osobą, która opuściła budynek po zdarzeniu (udał się do sklepu po alkohol), a zwłaszcza iż był on jedyną osobą, która mogła usunąć narzędzia zbrodni jest nieuprawniona. Nie można bowiem wykluczyć, iż również M. P. opuścił po zabójstwie pokrzywdzonego na moment budynek i pozbył się noża.

Na temat konfliktu pomiędzy M. G. a A. G. była już mowa przy okazji oceny zarzutów apelacji prokuratora. Tu można dodać, iż podobnie skonfliktowany z pokrzywdzonym na tle zazdrości o partnerkę był M. P..

Był to być może nawet motyw silniejszy, gdyż dotyczący stosunkowo niedawnej przeszłości, a nie jak w przypadku M. G. odnoszący się do zdarzeń sprzed kilkunastu lat.

Wbrew zarzutowi obrońcy oskarżonego Sąd Okręgowy dokonał

prawidłowej oceny zeznań świadka Z. K. co do faktu, że przed przybyciem policji M. P. wziął prysznic i zmienił ubranie. Oczywiście Sąd I instancji miał na uwadze, że do zeznań świadka należy z oczywistych powodów podejść z dużą ostrożnością i to także bierze pod uwagę Sąd Apelacyjny. Świadek z uwagi na stan upojenia alkoholowego nie pamiętał wszystkich okoliczności. Tym niemniej zauważyć należy, że zarejestrował w swojej świadomości fakty potwierdzone innymi dowodami. Chodzi tu np. o fakt kupna przez pokrzywdzonego telewizora w tym dniu (powiedział mu o tym sam pokrzywdzony). Świadek pamiętał też, że doszło do jakiejś scysji pomiędzy oskarżonymi a A. G.. Zeznał także, że pokrzywdzony był bardzo pijany i że to on powiedział M. P., żeby zaprowadził go do domu. Pamiętał też świadek, że ktoś potem dobijał się do drzwi mieszkania i że M. P. zabronił je otwierać a następnie

zadzwoił po policję. Tak więc, wbrew pozorom, Z. K. zapamiętał sporo szczegółów z tego co działo się w mieszkaniu M. P.. Dlatego nie można z góry kwestionować jego relacji o tym, że oskarżony ten wyszedł z mieszkania, aby się wykąpać (łazienka znajdowała się w korytarzu) oraz, że zmienił ubranie. Zeznania powyższe świadek potwierdził także na rozprawie. Trzeba dodać, iż świadek nie miał żadnego powodu, aby mówić o okoliczności która nie miała miejsca. Ocena zeznań świadka przez Sąd Okręgowy nie wykracza więc poza ramy zakreślone w art. 7 k.p.k. i jest do zaakceptowania.

Rzeczywiście należy zgodzić się z autorem apelacji, że przyjęcie przez Sąd I instancji, iż ujawnienie w mieszkaniu M. P. kurtki zimowej pokrzywdzonego na której znajdowały się ślady krwi A. G., ma istotne znaczenie, było niezasadne. Ujawniono ją tam bowiem rzeczywiście po dłuższym czasie

od zdarzenia i brak jest dowodów na to kiedy i w jakich okolicznościach ślady te na niej powstały. Fakt ten nie ma więc znaczenia dla ustalenia sprawstwa i winy M. P.. Nie jest to jednak uchybienie, które mogłoby mieć wpływ na treść orzeczenia.

W swoim uzasadnieniu Sąd I instancji istotnie niewiele miejsca poświęcił kwestii zamiaru z jakim działał oskarżony. Ograniczył się w zasadzie do stwierdzenia, iż M. P. działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia pokrzywdzonego i używając narzędzia o ząbkowanej głowni przeciął szyję A. G.. Tym niemniej mając na uwadze okoliczności towarzyszące zabójstwu, należy z taką oceną i ustaleniem Sądu Okręgowego się zgodzić. Oskarżony użył bowiem niebezpiecznego, ostrego narzędzia w postaci noża. To samo w sobie nie przesądza rzecz jasna jeszcze o postaci zamiaru.

Przesądza natomiast Sąd odwoławczego sposób jego użycia. M. P. dokonał przecież tym nożem cięcia szyi pokrzywdzonego, a więc tej części ciała przez którą przechodzą naczynia krwionośne (tętnice i żyły). Oskarżony miał świadomość, że znajdują się tam naczynia istotne dla życia. Jak wynika z opinii (...) we W. takie działanie M. P. spowodowało głęboką ranę ciętą z całkowitym przecięciem mięśni szyi, żyły wewnętrznej prawej, tętnicy wewnętrznej i zewnętrznej prawej, a nawet nacięciem przedniej powierzchni kręgosłupa szyjnego. Świadczy to jednoznacznie o dużym nacisku wywartym przez oskarżonego. Według biegłych rana ta powstała przynajmniej od jednego, a prawdopodobnie od więcej niż jednego cięcia po przedniej powierzchni szyi. Przy takich wnioskach opinii nie ulega wątpliwości, iż sposób działania sprawcy wskazuje tylko i wyłącznie na

<p>bezpośredni zamiar pozbawienia życia A. G.. Nie można też zapominać, iż M. P. miał motyw w postaci zazdrości o swoją ówczesną partnerkę, wcześniej związaną z pokrzywdzonym. Mówi on zresztą o tym w początkowym fragmencie przesłuchania w dniu 16 maja 2020 roku.</p> <p>Reasumując uznać należy, iż Sąd Okręgowy nie dopuścił się obrazy prawa procesowego, ani art. 5 § 2 ani 7 k.p.k., w zakresie objętym zarzutem, która mogła mieć wpływ na treść wyroku.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd I instancji prawidłowo ocenił zebrany materiał</p>			

<p>dowodowy i słusznie uznał, iż M. P. dokonał najpierw wspólnie i w porozumieniu z M. G. pobicia pokrzywdzonego, a następnie sam pozbawił życia A. G., działając w zamiarze bezpośrednim. Brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku. Nie zachodzą okoliczności z art. 439 § 1 k.p.k., ani też konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego.</p>				
<p>3.7.</p>	<p>3. obrazę przepisów postępowania, mająca istotny wpływ na jego treść, to jest art. 170 § 1 k.p.k., a to poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego z dnia 3.08.2021 r. o zbadanie M. P. (3) przez biegłego psychologa przy jednoczesnej analizie przez biegłego psychologa nagrań z zarejestrowanymi zachowaniami w trakcie przesłuchania M. P. (3) w dniu 16.05.2020 r. oraz zarejestrowanymi nagraniami w trakcie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

eksperymentu procesowego i wydanie opinii czy M. P. (3) jest osobą o takich właściwościach i takim poziomie intelektualnym albo sprawności wynikającej z przejściowych przyczyn, która może nie być w stanie „obronić się” przed „sugestiami” przesłuchującego i potwierdzać to, co w typowych i warunkach przesłuchania byłoby zanegowane oraz czy w oparciu o nagranie biegli mogą stwierdzić czyn wyjaśnienia M. P. (3), jego wypowiedzi oraz zachowania w trakcie przesłuchania w dniu 16.05.2020 r. oraz w trakcie eksperymentu procesowego mogą wskazywać, że wyjaśnienia te złożone zostały w warunkach zachowania swobody wypowiedzi podejrzanego, względnie czy biegli dostrzegają wpływ osób trzecich (bądź dostrzegają inne rodzaje ekspresji), który miałby lub mógłby ewentualnie ograniczać swobodę

	<p>wypowiedzi oskarżonego, jak również czy biegli ujawniają wskaźniki, które świadczą lub mogą świadczyć, że oświadczenia oskarżonego były wymuszone lub składane pod presją. W tym miejscu wskazać należy, iż na zasadzie art. 171 § 7 k.p.k. „nie mogą stanowić dowodu zeznania, wyjaśnienia oraz oświadczenia złożone w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi lub uzyskane wbrew zakazom wymienionym w § 5 przy uwzględnieniu, iż Sad I instancji nie ma wiadomości specjalnych jakie posiada w zakresie postawionej tezy dowodowej biegły psycholog.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Na rozprawie w dniu 2 września 2021 roku Sąd Okręgowy oddalił wniosek obrońcy M. P. o zbadanie tego oskarżonego przez biegłego-psychologa</p>				

oraz dokonanie przez psychologa analizy nagrań przesłuchania oskarżonego w dniu 16 maja 2020 roku oraz eksperymentu procesowego z udziałem M. P. i wydanie opinii czy wyjaśnienia powyższe zostały złożone w warunkach zapewniających swobodę wypowiedzi.

Zdaniem Sądu I instancji dowód taki byłby nieprzydatny do stwierdzenia okoliczności na którą został zawnioskowany, a nadto zmierzał do przedłużenia postępowania.

Przed wszystkim zauważyć należy, że zgodnie z przepisem art. 193 § 1 k.p.k. opinii biegłego zasięga się, jeżeli stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych. Analiza zachowania oskarżonego w trakcie w/w przesłuchania czy też eksperymentu procesowego zdaniem Sądu odwoławczego takich wiadomości

<p>nie wymaga. Równie dobrze mógł jej dokonać i dokonał Sąd I instancji. Miał on przecież styczność z oskarżonym w czasie całego postępowania na rozprawie. W istocie rzeczy wniosek zmierzał do dokonania oceny dowodu nie przez sąd, ale przez biegłego-psychologa. Trzeba więc zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, że w takim sensie dowód ten jest nieprzydatny dla ustalenia czy M. P. składał wyjaśnienia w dniu 16 maja 2020 roku w warunkach braku swobody wypowiedzi.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd I instancji oddalając wniosek dowodowy o</p>			

<p>przeprowadzenie opinii psychologa, nie dopuścił się obrazy przepisu art. 170 § 1 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia. Brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku. Nie zachodzą okoliczności z art. 439 § 1 k.p.k., ani też konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego.</p>				
<p>3.8.</p>	<p>4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, mogący mieć wpływ na jego treść poprzez bezzasadne przyjęcie, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że M. P. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (4) dokonał rozboju na osobie A. G. (1) w ten sposób, że po wykorzystaniu uprzednio zdobytego klucza i przełożenia wkładów do zamków jego drzwi wszedł do jego mieszkania, a następnie używając przemocy w postaci pobicia A. G. (1) poprzez uderzenie pięścią, silne</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

nadeptywanie i kopanie spowodował u niego liczne obrażenia opisane w treści wyroku, a następnie że działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia A. G. (1) używając ostrego narzędzia o ząbkowanej głowni przeciął szyję pokrzywdzonego A. G. (1) powodując u niego opisane w wyroku obrażenia które to obrażenia stanowiły bezpośrednią przyczynę nagłej i gwałtownej śmierci, podczas gdy prawidłowa całościowa ocena zgromadzonego materiału prowadzi do wniosku, że:

- oskarżony M. P. (1) nie uczestniczył w działaniach M. G. (1) polegających najpierw na pobiciu A. G. (1) poprzez uderzanie pięściami, silne nadeptywanie oraz kopanie czym spowodował u niego liczne opisane w wyroku obrażenia;

- oskarżony M. P. (1) nie skierował się do aneksu kuchennego i nie wybierał w lokalu zajmowanym przez A. G. (1) w dniu 14 maja

2021 r. spośród noży oraz sztucy jednego noża ząbkowanego z czarną rękojeścią o długości około 30 cm, na którym ujawniony został ślad linii papilarnych oskarżonego M. P. (1) którym w wersji przyjętej przez Sąd I instancji zamierzał pozbawić życia A. G. (1), albowiem ślad linii papilarnych pozostawiony został na tych sztucach w związku z wielokrotnym korzystaniem z aneksu kuchennego w mieszkaniu A. G. w tym sztucy (noży oraz widelców) przez M. P. (1) i jego partnerkę z uwagi na brak energii elektrycznej w zajmowanym przez nich lokalu, co wynika z zeznań świadków w sprawie jak i wyjaśnień samego oskarżonego M. P.;

- M. P. (1) następnie nie pozbawił A. G. (1) życia przecinając mu szyję nożem o ząbkowanym ostrzu, albowiem A. G. (1) jak wynika z prawidłowo ocenionych wyjaśnień M. P. (1) oraz innych zgromadzonych w toku postępowania

dowodów,
pozbawiony został
życia przez M. G. (1);

- nie dokonał
wymiany wkładki
w zamku drzwi
do mieszkania A.
G. (1) w związku
z planowaniem i
w celu dokonania
kradzieży na jego
szkodę, bowiem
wymiana klucza
dokonana została za
wiedzą i zgodą
pokrzywdzonego A.
G. (1) zwłaszcza
wobec ustalenia
przez Sąd, że
oskarżony M. P. (1) z
uwagi na brak prądu
w zajmowanym
lokalu korzystali z
kuchenki i gotowali
często w lokalu
zajmowanym przez
pokrzywdzonego;

- że M. G. (1)
nie uciekł w szoku
z mieszkania A. G.
(1) widząc moment
pozbawienia życia A.
G. (1) przez M. P. (1),
lecz po tym jak M.
G. (4) pozbawił życia
A. G. (1) wyszedł
on szybko z bloku
przy ul. (...) w celu
ukrycia narzędzia
jakim posłużył się on
w trakcie zabójstwa
A. G. (1), a
następnie zakupił
alkohol w sklepie
monopolowym, aby
uzasadnić swoje
wyjście poza
budynek, po

powrocie do kamienicy przy ul. (...) uderzał w drzwi lokalu zajmowanego przez M. P. (1) w wyniku czego naniesione zostały na te drzwi ślady krwi pochodzące od A. G. (1), udał się do mieszkania swojej siostry A. G. (3) u której z uwagi na silne przeżycia spowodowane czynem jakiego się dopuścił wymiotował, gdzie następnie po przybyciu funkcjonariuszy policji, ukrywał swoją tożsamość podając inne dane osobowe;

- że M. P. (1) umył się i przebrał pomiędzy godziną 18.00 a 19.21, albowiem poza pomówieniami M. G. (1) brak wiarygodnych dowodów które pozwalałyby na jednoznaczne ustalenie czy i kiedy, a zwłaszcza o której godzinie i czy miało to miejsce pomiędzy 18.00 a 19.21 M. P. (1) rzekomo brał kąpiel i się przebierał, przy uwzględnieniu że M. P. (1) zaprzeczał aby brał kąpiel pomiędzy 18.00 a 19.21 w dniu 14.05.2021 r., że jeśli brał kąpiel

czego nie pamięta, to bezpośrednio po powrocie z ogródków działkowych lub po powrocie ze sklepu, przy czym żaden z policjantów nie pamięta by spostrzegł aby M. P. (1) wyglądał jakby był świeżo po wzięciu prysznic (brak mokrych włosów, brak ubrania, nie ujawniono śladów korzystania z prysznic we wspólnej łazience na korytarzu kamienicy przy ul. (...)) (w lokalu zajmowanym przez oskarżonego P. nie było łazienki), a jedyny świadek tj. Z. K., który wskazać miał na możliwość wzięcia tego dnia prysznic przez M. P. (1) to osoba bezdomna, spożywająca w tym dniu znaczne ilości alkoholu w lokalu zajmowanym przez M. P. (1), będąca w tym czasie pod znacznym wpływem alkoholu, która nie była w stanie w trakcie przesłuchania określić dokładnej godziny w jakiej M. P. (1) mógł wziąć prysznic, wskazując że musiało to być po tym jak listonosz przynosił pieniądze

i po tym jak M. P. (1) przyniósł piwa po powrocie ze sklepu (a więc jak wynika z materiału dowodowego przed godziną 18.00 co ma istotne znaczenie wobec przyjęcia przez Sad I instancji, że do zabójstwa musiało dojść pomiędzy 18.00 a 19.21), przy czym świadek ten wskazał, że pije codziennie i mogą mu się mieszać dni i godziny, ciężko mu uporządkować zdarzenia, a dodatkowo w trakcie rozpytania świadek ten wskazał, że po tym jak M. P. (1) i M. G. (1) odprowadzili A. G. do jego lokalu, to po chwili ktoś zaczął się dobijać do lokalu w którym spożywali oni alkohol, jak również świadek ten wielokrotnie był świadkiem tego jak M. G. (4) dążył do sprzeczki z A. G. i był wobec niego agresywny, a co również istotne nie ujawniono na rzeczach należących do M. G. (4) jakichkolwiek śladów biologicznych, które wytypowane zostałyby do badania w celu określenia czy ślady te

stanowią krew
pokrzywdzonego A.
G.;

- że wiarygodne są
wyjaśnienia M. P. (1)
w których przyznaje
się on do dokonania
zabójstwa A. G.
(1) pomimo iż Sąd
I instancji sam
ustalił że większość
okoliczności jakie
podawane są w
trakcie protokołu
przesłuchania z
dnia 16.05.2021
r. nie znajdują
potwierdzenia w
zgromadzonym
materiale
dowodowym
(pokrzywdzony miał
w trakcie zadawania
ciosu stać, M. P.
(1) miał stać przed
pokrzywdzonym i
wówczas zadać mu
cios co zostało
wykluczone przez
zebrany materiał
dowodowy z miejsca
zdarzenia oraz
sporządzone opinie
biegłych sądowych) i
jak wskazuje M. P.
(3) wymyślił on te
okoliczności, będąc
zastraszonym przez
funkcjonariuszy
Policji, którzy kazali
mu się przyznać
do zabójstwa A. G.
(1) przy czym część
okoliczności dot.
noża z ząbkowanym
ostrzem i zadanych
A. G. obrażeń została
zakomunikowana
M. P. (1) przez

funkcjonariuszy
Policji w trakcie
wielogodzinnych
czynności o których
wspomina M. P.
(1) w składanych
wyjaśnieniach;

- że wyjaśnienia
M. P. (1) złożone
przed Prokuratorem
w dniu 6.05.2021
r. złożone zostały
w warunkach takich,
że oskarżony M. P.
(1) miał zapewnioną
całkowitą swobodę
wypowiedzi, nikt nie
wpływał na treść
jego wyjaśnień, nikt
niczego mu nie
sugerował, ani mu
nie groził, oskarżony
miał nawet
spontanicznie
wstawać z krzesła,
aby zaprezentować
ustawienia
uczestników
zdarzenia czy
ułożenia ciała A.
G. (1), podczas
gdy z materiału
dowodowego
wynika, iż M. P. (1)
jak wyjaśnia on był
zastraszony przez
funkcjonariuszy
Policji, którzy mieli
mu grozić, jeśli
nie przyzna się
do zarzucanego mu
czynu, a wyjaśnienia
jakkolwiek
nagrywane składane
były w obecności
funkcjonariuszy
Policji z KP przy
ul. (...), choć nie
zostało to ujęte

ani w protokole
ani nie wynika to
z samego nagrania
przy czym Sad nie
uwzględnił wniosku
dowodowego z dnia
3.08.2021 r. o
zbadanie M. P.
(3) przez biegłego
psychologa przy
jednoczesnej
analizie przez
biegłego psychologa
nagrań z
zarejestrowanymi
zachowaniami w
trakcie
przesłuchania M.
P. (3) w dniu
16.05.2020 r. oraz
zarejestrowanymi
nagraniami w
trakcie
eksperymentu
procesowego i
wydanie opinii czy
M. P. (3) jest
osoba o takich
właściwościach i
takim poziomie
intelektualnym albo
sprawności
wynikającej z
przejściowych
przyczyn, która
może nie być w
stanie „obronić się”
przed „sugestiami”
przesłuchującego i
potwierdzać to, co
w typowych i
warunkach
przesłuchania
byłoby zanegowane
oraz czyn w oparciu
o nagranie biegli
mogą stwierdzić, czy
wyjaśnienia M. P.
(3), jego wypowiedzi
oraz zachowania w

trakcie przesłuchania w dniu 16.05.2020 r. oraz w trakcie eksperymentu procesowego mogą wskazywać, że wyjaśnienia te złożone zostały w warunkach zachowania swobody wypowiedzi podejrzanego, względnie czy biegli dostrzegają wpływ osób trzecich (bądź dostrzegają inne rodzaje ekspresji), który miałby lub mógłby ewentualnie ograniczać swobodę wypowiedzi oskarżonego, jak również czy biegli ujawniają wskaźniki, które świadczą lub mogą świadczyć, że oświadczenia oskarżonego były wymuszone lub składane od presją. W tym miejscu wskazać należy, iż na zasadzie art. 171 § 7 k.p.k. „nie mogą stanowić dowodu zeznania, wyjaśnienia oraz oświadczenia złożone w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi lub uzyskane wbrew zakazom wymienionym w § 5 przy uwzględnieniu, iż Sąd I instancji

	nie ma wiadomości specjalnych jakie posiadają w tym zakresie biegły psycholog.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest trafny jedynie co do ustalenia przez Sąd I instancji dokonania przez oskarżonego wspólnie z M. G. przestępstwa rozboju na osobie A. G., aczkolwiek z innych powodów niż te na które wskazuje autor apelacji. Kwestionuje on bowiem sam udział M. P. w pobiciu pokrzywdzonego i dokonaniu kradzieży na jego szkodę. Jest to jak już wyżej była o tym mowa stanowisko bezpodstawne. W istocie rzeczy więc chodzi nawet nie tyle o błąd w ustaleniach faktycznych co o błędne zakwalifikowanie zachowania oskarżonego w tym zakresie. O tym też zresztą była już mowa wcześniej przy ocenie zarzutów</p>				

apelacji oskarżyciela publicznego.

Nie można natomiast zgodzić się z zarzutem błędnego ustalenia, iż oskarżony w aneksie kuchennym wybierał nóż w celu pozbawienia nim życia pokrzywdzonego. Ta okoliczność wynika nie tylko z wyjaśnień M. G. ale i wyjaśnień samego M. P. złożonych w dniu 16 maja 2020 roku. Wbrew pogładowi zawartemu w apelacji potwierdza to także ujawniony ślad linii papilarnych na jednym z noży. Teza, iż ślad ten oskarżony pozostawił w innym dniu i innych okolicznościach nie ma żadnego uzasadnienia dowodowego - poza wykrętnymi, późniejszymi wyjaśnieniami M. P.. Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił dowody w tej materii i poczynił co do tej okoliczności prawidłowe ustalenia faktyczne.

Również wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego stwierdzić należy, iż Sąd I instancji nie popełnił błędu

ustalając, iż to M. P., a nie M. G. pozbawił życia pokrzywdzonego. Ocena materiału dowodowego przeprowadzona przez Sąd Okręgowy została, jak to wskazano w punktach 3.1, 3.5 oraz 3.6 niniejszego uzasadnienia, w sposób nie nasuwający zastrzeżeń. Nie ma konieczności powtarzania w tym miejscu argumentów tam przedstawionych, a prowadzących do jednoznacznego ustalenia, że to właśnie M. P. dokonał zabójstwa A. G. i to bez udziału i pomocy M. G..

Rzeczywiście oskarżony dokonał wymiany wkładki w zamku drzwiach mieszkania pokrzywdzonego za jego wiedzą i zgodą. Tym niemniej dorobiony do tego zamka klucz posłużył oskarżonym do wejścia do mieszkania A. G. i dokonania kradzieży żywności i innych rzeczy na szkodę pokrzywdzonego. Należy w tym miejscu przypomnieć, że M. P. wcześniej

poinformował M. G., że ma klucz do mieszkania pokrzywdzonego i że planuje zabrać z niego zakupiony w tym dniu telewizor. Nie popełnił więc błędu w ustaleniach faktycznych Sąd Okręgowy przyjmując, że wymieniając na prośbę A. G. wkład w zamku, jednocześnie planował dokonanie przestępstwa na jego szkodę.

Nie można się zgodzić z apelującym, iż Sąd I instancji dopuścił się błędu nie ustalając, że M. G. opuścił budynek w celu ukrycia narzędzia, którym posłużył się aby pozbawić życia pokrzywdzonego.

Oczywiście oskarżony ten faktycznie wyszedł z bloku (co sam przecież potwierdza) aby kupić alkohol w sklepie. Żaden dowód natomiast nie daje podstaw do ustalenia, iż M. G. zabrał jakikolwiek nóż z mieszkania A. G. i pozbył się go. Takie twierdzenie pozostaje jedynie w sferze domysłów i przypuszczeń M. P. i jego obrońcy. M. G. nie zaprzecza też temu, że po powrocie

do budynku chciał wejść do lokalu zajmowanego przez M. P. i uderzał ręką w drzwi tego mieszkania. Wbrew stanowisku autora apelacji żaden dowód nie wskazuje jednak, iż to M. G. pozostawił w ten sposób ślad krwi pokrzywdzonego na zewnętrznej stronie drzwi wejściowych do mieszkania. Słusznie zauważa Sąd Okręgowy, iż ślad ten mógł pozostawić równie dobrze M. P.. Warto w tym momencie przypomnieć, iż ślad krwi A. G. został ujawniony także na stronie wewnętrznej tych drzwi. To właśnie uznanie przez Sąd I instancji, iż ślad powyższy został niejako "naniesiony" przez M. G., byłoby obarczone błędem co do ustaleń faktycznych. Podnoszony w apelacji fakt ukrywania się M. G. w mieszkaniu siostry (trudno tu zresztą mówić o ukrywaniu, skoro wszyscy w budynku mogli się domyślać, że oskarżony może u niej przebywać) oraz próbie ukrycia swojej tożsamości nie może być

dowodem na popełnienie zabójstwa przez tego oskarżonego. Sam M. G. musiał być wystraszony sytuacją, której był świadkiem a poza tym jak stwierdził był w szoku. Miał też świadomość pobicia i okradzenia pokrzywdzonego.

Nie popełnił również Sąd Okręgowy błędu ustalając, iż M. P. przed przybyciem policji wziął kąpiel i zmienił ubranie. Sąd oparł się na zeznaniach Z. K. i jak wskazano w punkcie 3.6. dokonał prawidłowej ich oceny. Oczywiście z samego faktu kąpeli i zmiany ubrania nie można wyciągać zbyt daleko idących wniosków, ale to że oskarżony zaprzeczał tej okoliczności ma swoją wymowę.

Na temat wiarygodności wyjaśnień M. P. złożonych 16 maja 2020 roku i ich trafnej oceny przez Sąd I instancji również była już wyżej mowa i nie ma potrzeby ponawiania rozważań zawartych w punkcie 3.5.

niniejszego uzasadnienia.			
Wniosek			
uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia Sadowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Sąd I instancji nie popełnił błędów w ustaleniach faktycznych, uznając iż M. P. pozbawił życia A. G.. Ustalenia kwestionowane w zarzucie poczynione zostały na podstawie prawidłowej oceny materiału dowodowego. Brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku. Nie zachodzą okoliczności z art. 439 § 1 k.p.k., ani też konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego.			
3.9.	Obrońca oskarżonego M. G. (1), zaskarżonemu	# zasadny # częściowo zasadny	

**wyrokwowi
zarzucił:**

niezasadny

- obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 280 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie, mimo braku spełnienia przez oskarżonego M. G. (1) (jak również współsprawcę) ustawowego znamienia przestępstwa rozboju, a to użycia przemocy, groźby jej użycia, albo doprowadzenie pokrzywdzonego do stanu nieprzytomności lub bezbronności w celu przełamania oporu przed kradzieżą albowiem, jak wynika z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego pokrzywdzonego sam się doprowadził do stanu nieprzytomności poprzez spożycie znacznej ilości alkoholu, a oskarżony nie stosował wobec niego przemocy, albo jej groźby w celu przełamania oporu przed kradzieżą; było to zupełnie niepotrzebne, gdyż pokrzywdzony był nieprzytomny.

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut obrazy prawa materialnego a mianowicie przepisu art. 280 § 1 k.k. jest trafny. Ma rację obrońca oskarżonego podnosząc, że w zachowaniu M. P. i M. G. brak jest ustawowych znamion tego przestępstwa. Oskarżeni nie użyli bowiem przemocy lub groźby jej użycia. Nie doprowadzili również pokrzywdzonego do stanu nieprzytomności lub bezbronności.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- uniewinnienie oskarżonego od czynu przypisanego mu w pkt III części dyspozytywnej wyroku; ewentualnie</p> <p>- zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez wyeliminowanie z podstawy prawnej art. 280 § 1 k.k. z art. 11 § 2 k.k. i stosowną korektę wyroku w części</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>dyspozytywnej oraz w zakresie kary orzeczonej wobec oskarżonego M. G..</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Zasadny jest wniosek o wyeliminowanie z podstawy prawnej przepisu art. 280 § 1 k.k. Nie można natomiast uwzględnić wniosku o uniewinnienie oskarżonego. Swoim zachowaniem sprawcy wyczerpali bowiem ustawowe znamiona przestępstwa włamania. Należało więc dokonać zmiany opisu czynu - tak jak to wskazano w punkcie 3.2. uzasadnienia.</p>				
<p>3.10.</p>	<p>- obrazę prawa procesowego, mającą wpływ na treść wyroku w zaskarżonej części, a to art. 7 w zw. art. 5 § 2 k.p.k. polegająca na dowolnej ocenie materiału dowodowego, nie uwzględniającej nie dających się rozstrzygnąć wątpliwości na korzyść oskarżonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

M. G. (1) w zakresie ustaleń dotyczących udziału oskarżonego M. G. (1) w pobiciu pokrzywdzonego A. G. (1), poprzez przyjęcie, że oskarżony dokonał pobicia pokrzywdzonego A. G. (1) mimo braku jakiegokolwiek dowodu jednoznacznie wskazującego na udział oskarżonego w pobiciu; oparcie się w tym zakresie na opinii traseologicznej wskazującej na możliwość powstania obrażeń na głowie pokrzywdzonego od buta oskarżonego, jest niewystarczające z uwagi na: 1. Niejednoznaczny wynik opinii; 2. N. do badań butów oskarżonego M. P. (1), które miał na nogach w chwili zdarzenia; 3. Możliwość powstania obrażeń wskutek nadeptania (a nie trącenia nogą) pokrzywdzonego przez oskarżonego w czasie przeciągania pokrzywdzonego z mieszkania zajmowanego przez oskarżonego M. P. (1) do mieszkania pokrzywdzonego;

oskarżony
znajdował się
wówczas pod
wpływem alkoholu,
miał zatem
zniekształconą
zdolność
postrzegania; ocena
materiału
dowodowego
dokonana przez
Sąd nie uwzględnia
również faktu, że
część obrażeń
pokrzywdzonego
mogła powstać przed
zdarzeniami
mającymi miejsce w
mieszkanie
pokrzywdzonego, na
co wskazują
wyjaśnienia
oskarżonego M.
G. (1), który
wskazał podczas
wizji lokalnej, że
M. P. (1) uderzył
z pięści
pokrzywdzonego
jeszcze w
mieszkanie
zajmowanym przez
oskarżonego M. P.
(1), a także fakt,
że w mieszkaniu
zajmowanym przez
oskarżonego M. P.
(1) zabezpieczono
kurtkę
pokrzywdzonego ze
śladami jego krwi;
które to naruszenie
spowodowało błąd
w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę orzeczenia
w zaskarżonej części,
poprzez przyjęcie,
że oskarżony M.

	G. (1) wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) dokonał pobicia A. G. (1).			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Zarzut obrazy przepisów prawa procesowego jest bezpodstawny. Była już w tym uzasadnieniu mowa na temat braku możliwości stawiania zarzutu obrazy przepisu art. 5 § 2 k.p.k. i jednocześnie obrazy przepisu art. 7 k.p.k. Abstrahując od tego stwierdzić należy, iż Sąd Okręgowy dokonał prawidłowej oceny dowodów i słusznie uznał, że oskarżony ten brał udział w pobiciu A. G.. Trafnie oceniono wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie jako niewiarygodne. Są one bowiem sprzeczne z dowodami w postaci opinii traseologicznej oraz z zakresu medycyny sądowej. W tej ostatniej wykluczono przecież podawaną przez M. G. możliwość</p>				

przypadkowego odzworowania śladów jego obuwia na głowie pokrzywdzonego.			
Wniosek			
uniewinnienie oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku, gdyż swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa pobicia.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			

1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Uznanie sprawstwa i winy M. P. odnośnie przestępstwa zabójstwa.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do uznania, że oskarżony ten pozbawił życia pokrzywdzonego w zamiarze bezpośrednim. Zarzuty apelacji obrońcy M. P. nie podważyły tego ustalenia.		
1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zmiana opisów i kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym w punktach II i III części		

dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i uznanie ich za winnych przestępstw z art. 158 § 1 k.k. oraz art. 279 § 1 k.k., a oskarżonego M. P. ponadto z art. 148 § 1 k.k.			
Zwięźle o powodach zmiany			
Sąd I instancji dopuścił się obrazy prawa materialnego, a konkretnie przepisu art. 280 § 1 k.k. Skutkować to musiało zmianą kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym.			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VIII	Na podstawie art. 624 k.p.k. zwolniono oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.	
7. PODPIS		
SSA Maciej Skórniak SSA Jarosław Mazurek SSA Janusz Godzwon		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	punkt II i III części dyspozytywnej	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca M. P.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o winie oskarżonego	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.13. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	3	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca M. G.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana